

Risale-i Nur, Nur Talebeleri ve Siyaset

Nur Talebeleri siyasete ve idareye karışmaz

Risale-i Nur Şakirdlerinin, mümkün olduğu kadar, siyasete ve idare işine ve hükûmetin icraatına karışmamak bir düstur-u esasîleridir. Çünkü hâlîsâne hizmet-i Kur'âniye, onlara her şeye bedel, kâfi geliyor.

Hem şimdi hükmeden öyle kuvvetli cereyanlar içinde siyasete girenlerden hiçbir kimse, istiklâliyetini ve ihlâsını muhafaza edemez. Her halde bir cereyan onun hareketini kendi hesabına alacak, dünyevî maksadına alet edecek, o hizmetin kudsiyetini bozacak. (...)

Şualar, On Dördüncü Şua, s. 392

Bediüzzaman neden "Euzü billahi mine'ş-şeytani ve's-siyaseti" dedi?

Eski Said siyasetle, içtimaiyat-ı İslâmiye ile ziyade alâkadardır. Fakat, sakın zannetmeyiniz ki, o, dini siyasete âlet veya vesile yapmak mesleğinde gitmiş. Hâşâ! Belki o, bütün kuvvetiyle siyaseti dine âlet ediyormuş. Ve derdi ki: "Dinin bir hakikatini bin siyasete tercih ederim." Evet, o zamanda kırk-elli sene evvel hissetmiş ki, bazı münafık zındıkların siyaseti dinsizliğe âlet etmeye teşebbüs niyetlerine ve fikirlerine mukabil, o da bütün kuvvetiyle siyaseti İslâmiyetin hakaikına bir hizmetkâr, bir alet yapmaya çalışmış. Fakat, o zamandan yirmi sene sonra gördü ki, o gizli münafık zındıkların garblılaştırmak bahanesiyle siyaseti dinsizliğe âlet yapmalarına mukabil, bir kısım dindar ehl-i siyaset, dini siyaset-i İslâmiyeye alet etmeye çalışmışlardı. İslâmiyet güneşi yerdeki ışıklara alet ve tâbi olamaz. Ve alet yapmak, İslâmiyetin kıymetini tenzil etmektir, büyük bir cinayettir. Hatta Eski Said o çeşit siyaset tarafgirliğinden gördü ki: Bir salih âlim, kendi fikr-i siyasîsine muvafık bir münafığı hararetle sena etti ve siyasetine muhalif bir salih hocayı tenkit ve tefsik etti.

Eski Said ona dedi: "Bir şeytan senin fikrine yardım etse rahmet okutacaksın. Senin fikr-i siyasiyene muhalif bir melek olsa lânet edeceksin." Bunun için Eski Said "Euzü billahi mine'ş-şeytani ve's-siyaseti" dedi. Ve otuz beş seneden beri siyaseti terk etti.

Tarihçe-i Hayat, s. 107

Bediüzzaman'ın otuz beş sene sonra siyasete bakmasının sebebi

Otuz beş senedir ki siyaseti bırakmıştım ve Nurculara da "Bırakınız!" diyordum. Sebebi, siyaset ihlası kırar. Fakat şimdi hissettim ki, bazı münafıklar dindarları perde yapıp dini siyasete alet; sonra da siyaseti dinsizliğe alet etmeye çalıştıklarından safdil dindarların hatırı için bir-iki defa siyasete baktım, gördüm ki: Bizi bu üç-dört mahkemede "Dini

siyasete alet ediyor” diye itham edenler kendileri dessasane dini tezyif etmek için kendileri sonra da siyaseti dinsizliğe alet etmek için dinsizlik düsturlarını kanuna bağlamak gibi dünyada hiçbir şeddad, hiçbir zalimin yapmadığı bir dehşet gördüm. Şiddetli bir me’yusiyetim içinde, Hürriyet başında bizimle, yani İttihad-ı Muhammedî (asm) Cemiyeti ile, İttihadçıların bir kısmındaki gizli farmasonlara muarız ve manen bizimle, yani İttihad-ı Muhammedi ile müttefik olan Ahrar Fırkası yine otuz beş sene sonra dirildi, yine uyandı. Birden şeair-i İslâmiyenin başında olan ezan-ı Muhammedi’yi farmasonların zincirlerini kırıp ilan etmesiyle; siyasetten kat’-ı alaka eden, eskide “İttihad-ı Muhammedî” şimdi “Nurcular” namını alan ve İttihad-ı İslâm içinde bulunan kardeşlerimiz yanlış basmamak için bazı şeyleri söylemek isterdim. Fakat Risale-i Nur benim bedelime konuşuyor dedim, yüzümü çevirdim.

Beyanat ve Tenvirler, s. 11-12, (1970.)